

مدنی وصیت نامہ (پشتو)

مَدَنِي وَصِيَّتْ نَامَه

(سره د کفن او د خخولو د احکاماتو)

شیخ طریقت، امیر اہلسنت، بانی دعوت اسلامی، حضرت علامہ مولانا ابواللال

محمد الیاس عطار قادری رضوی

دامت برکاتہم العالیہ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

د کتاب لوستلو دُعا

دیني کتاب یا اسلامي سبق لوستلو نه مخکېنې دا لاندې دُعا لولئ

اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ خه چه لولئ هغه به مویاد پاتې کیري:

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَاَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

ترجمه: اے الله عَزَّوَجَلَّ په مونږه د عِلْم او د حِکمت دروازې برسيره [يعني بېرته] کړې

او په مونږه خپل رحمت رانازل کړې! اے عظمت او بزرگۍ والا!

(مستطرف ج 1 ص 40 دار الفکر بيروت)

(اول او آخر کښ يو يو ځل دُرود شريف اولولئ)

طالب غم
مدینه النبی
ومغفرت
13 شوال المکرم 1428ھ

مدنی وصیت نامه

د رسالې نوم:

رجب المرجب 1437 هـ اپریل 2016 ع

اول ځل:

.....

تعداد:

مدنی عرض: بل چاته د دې رسالې د چاپ کولو اجازت نشته

کتاب اخستونکي توجه اوکړئ

که د کتاب په طباعت کښ خه ښکاره خامي وي یا پانږې کمي وي یا په باندېنگ کښ مخکښ وروسته لگیدلي وي نو مکتبه المدينه ته رجوع اوکړئ.

مدنی وصیت نامہ

دا رسالہ ”مدنی وصیت نامہ“ شیخ طریقت امیر اہلسنت، بانی دعوتِ اسلامی حضرت علامہ، مولانا، ابو بلال محمد الیاس عطار قادری، رضوی **اَمْتُ بَرَكَاتُہُمُ الْعَالِیَہ** پہ اردو ژبہ کنبں لیکلی ده.

مجلسِ تراجم (دعوتِ اسلامی) د دے رسالے پہ آسانہ پښتو ژبہ کنبں د وِس مناسب د ترجمہ کولو کوشش کړې دې. که چرې په دې ترجمہ کنبں څه غلطی یا کمې، زیاتې اومومئ نو ستاسو په خدمت کنبں عرض دې چه مجلس تراجم ته خبر اوکړئ او د ثواب حقدار جوړ شی.

پیشکش:

مجلسِ تراجمِ دعوتِ اسلامی

برائے رابطہ:

عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگراں
پرانی سبزی منڈی، بابُ المدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 1262

Email: ✉ translation@dawateislami.net

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَدَنی وصیت نامہ

د دُرُود شریف فضیلت

شیطان کہ ہر خومرہ ناراستی درولی خودا رسالہ پورہ اولولی
إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ د دُنیا او د آخرت بی حسابہ کتہ بہ حاصلہ

د حُضُورِ اکرم، نُورِ مُجَسَّم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمان مبارک دے:
”پہ ما باندے دُرُود شریف لولی، اللہ تعالیٰ بہ پہ تاسو رحمت رالیری۔“

(الکامل لابن عدی ج ۵ ص ۵۰۵)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى إِحْسَانِهِ دا وخت د سحر د نماز نہ پس پہ مسجد نبوی
شریف کنب ناست یم او د ”أَرْبَعِينَ وَصَايَا مِنَ الْمَدِينَةِ الْمُنَوَّرَةِ“ (یعنی د مَدِينَةِ
مُنَوَّرَةٍ نہ خلوینبت وصیتونہ) د لیکلو سعادت حاصلووم، آہ! آہ! آہ!

نن زما پہ مَدِينَةِ مُنَوَّرَةٍ کنب د حاضرئِ آخري سحر دے، نمر د
خوب آقا صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم پہ روضہ مبارکہ باندے د سلام عرض
کولو د پارہ حاضریدو والا دے، آہ! کہ د نن شپے پورے مے پہ جَنَّتِ
البقیع کنب د خخیدو صورت جوہ نہ شو نو د مدینے منورے نہ پہ
جُدائی بہ مجبورہ شم۔ د سترگو نہ مے اوبنکے بھیڑی، او زپہ مے بی
قرارہ دے، هائے!

فَرَمَانِ مُصْطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښ چې زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاک او نه لوستو تحقیق هغه بدبخته شو. (ابن سنی)

افسوس چند گھڑیاں طیبہ کی رہ گئی ہیں

دل میں جدائی کا غم طوفانِ مجاہد ہے

خو ساعته می دی پاتی پہ طیبہ کښ

غم د جدائی می پہ زړه راوستو طوفان

آه! زړه می د غم نه ډک دې، د مدینې د جدا کیدو فکر ډیر غمگین
کړې یم، د شونډو مُسکا می ختمه شوي ده، آه! نږدې ده چه مدینه
به را نه پاتي شي، زړه به می مات شي، آه! د مدینې نه وطن ته د
روانیدو ساعتونه داسي خفه کوونکي وي لکه،

یو د پیو ماشوم چه چا د هغه د مور د غیږې نه په زور اغستی وي او هغه
په ژړا ژړا په ډیر زیات ارمان بیا بیا مخ ور اړوي او خپلې مور ته ټکوري
چه شاید مور به می یو ځل بیا ځان ته اوبلي.... او په ډیره مینه به می په غیږه
کښ پټ کړي..... خپلې سینې ته به می جوخت کړي..... او په ټپولو
ټپولو به می د مینې نه ډکه غیږه کښ په خواږه خوب اوده کړي..... آه!

میں شکستہ دل لئے بوجھل قدم رکھتا ہوا

چل پڑا ہوں یا شہنشاہِ مدینہ اَلْوَدَاع

په ورو ورو شومه روان زه په ډیر مات زړه

لاړمه زه لاړمه اے شهنشاهِ مدینه اَلْوَدَاع

اوس په مات زړه ”خلوینت وصیتونه“ عرض کووم، زما دا وصیتونه
د ”دعوتِ اسلامي“ سره تعلق لرونکو ټولو اسلامي وروڼو او اسلامي

فرمانِ مصطفیٰ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په ما باندې لس ځله سحر او لس ځله ماښام درود پاک اولوستل د قیامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت نصیب کیږي. (مَجْمَعُ الزَّوَاِید)

خویندو ته [د چا د پاره چه کوم کوم قابلِ عَمَل دي د هغوئي طرف ته] هم دې. او زما اولاد او د کور نور کسان د هم په دې وصیتونو باندې ضرور توجه ساتي.

کاش چه! ما گنهار ته په مدینه منوره کښ، او هغه هم د شین شین گنبد په سوري کښ، او اے کاش چه! د سرکار صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د دیدار په نظارو کښ شهادت رانصیب شي او په جَنَّتُ البقیع کښ راته دوه گزه زمکه رانصیب شي که داسي اوشي نو [بیا خو] د دواړو جهانو خوش بختي او خوش نصیبي ده، گني [يعني که داسې او نه شونو] آه! بیا مې چه کوم ځای په نصیب کښ وو

﴿۱﴾ چه د ځنکدن په حالت کښ مې اووینی نو د هغه وخت هر یو کار د سُنَّت مطابق اوکړی، که هغه وخت کیدې شو نو په بنی ډډه مې خملوی او مخ مې قبلې ته کړی. سُورَةُ یُسین شریف هم را ته واوړی او کلمة طیبیه را ته د ساه ختلو پورې مسلسل په اوچت آواز وائی.

﴿۲﴾ زما د رُوح وتلو نه پس هم په هره هره مُعامله کښ د سُنَّتو لحاظ اوساتی، مثلاً په لَمبولو او خخولو وغیره کښ تعجیل (يعني تادي کول پکار دي) او د زیاتو خلقو جمع کولو په شوق کښ ناوخته کول سُنَّت نه دي. په بهار شریعت حصه ۴ کښ بیان شوي احکامو باندې د عمل اوکړې شي. خاص طور تاکید او سخت تاکید کووم

فَرَمَانِ مُصْطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښې چه زما ذکر اوشو او هغه په ما دُرود پاک اونه لوستو هغه جفا او کره. (عَبْدُ الرَّزَّاق)

چه نوحه [يعني په چغو چغو ژړا، خپل ځان وهل او خپل وېښته شوکول، او د مړي د دروغو صفتونه] د بالکل اونه کړې شي ځکه چه دا حرام او جَهَنَّم ته بوتلونکې کار دې.

﴿٢﴾ د قبر ناپ چه د سُنَّت مطابق وي او لحد جوړ کړئ ځکه چه سُنَّت¹ دې.

﴿٤﴾ د قبر دننه ديوالونه وغيره چه د کچه خاورې وي، په اور پخې شوې خښتې مه استعمالوئ. که دننه پکښې د پخو خښتو ديوال لگول ضروري وي نو دننه حصه د په خټه باندې ښه ليو کړې شي.

﴿٥﴾ که کيدې شو نو يُسَيْن شريف، سُوْرَةُ الْمُلْک او درود تاج د اولوستې شي او د قبر دننه طرف ته [د گټو تختې يا سليپونه وغيره] د پرې دم کړې شي.

﴿٦﴾ کفنِ مَسْنُون د د سِکِ مدينه عَفَى عَنْهُ په خپلو روپو واخستې شي. د حالت فقر په صورت کښې د کوم يو صحيح العقيدة سُنِّي په حلال مال واخستې شي.

¹ د قبر دوه قسمونه دي: (١) صندوق [يعني شَقِي] (٢) لحد. د لحد جوړولو طريقه دا ده چه د قبر کنستلو نه پس د مړي اينبودو د پاره د قبلې طرف ته ځای کنستل کيږي. لحد سُنَّت دې که زمکه د دې قابله وي نو دا جوړ کړئ او که زمکه نرمه وي نو په صندوق جوړولو کښې باک نشته. کيدې شي چه د قبر کنستلو والا مشوره درکړې چه سليپونه په دننه حصه کښې په ډډه اولگوئ خو د هغه خبره مه منئ.

فَرَمَانِ مُصْطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښ چې زما ذکر اوشو او هغه په ما دُرود پاک او نه لوستو هغه په خلقو کښ ډیر زیات کنجوس (یعني شوم) دې. (الترغیب والترہیب)

﴿۷﴾ غُسل د کیرې والا، باعِمامه او پابندِ سُنّتِ اسلامي ورونږه د سُنّت مطابق راکړي (ساداتِ کرام که گنده بدن له غُسل راکړي نو سگ مدينه دا د خپل ځان د پاره بې ادبي گنږي)

﴿۸﴾ د غُسل په دوارن کښ د سترِ عورت مکمل حفاظت اوکړي شي که د نامه نه واخله د زنگونانو پورې د نسواري رنگ يا د بل رنگ دوه پیرې څادرې واچولې شي نو غالباً د ستر ځلیدو خطر به ختمه شي. خو اوبه د ظاهري بدن په هره هره حصّه بلکه د هر هر ویښته د جرړې نه واخله د څوکی پورې بهیدل لازمي دي.

﴿۹﴾ کفن که په آب زم زم او آب مدينه [يعني د مدينې منورې په اوبو] بلکه په دواړو اوبو لوند کړې شوې وي نو د سعادت خبره ده. کاش! خوک سَيِّد صاحب را ته شنه عِمامه شريف په سر کړي¹.

﴿۱۰﴾ مړي ته د غُسل نه پس، مخ په کفن کښ د پتولو نه مخکښ، اوّل په تندی باندې د شهادت په گوته بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اولیکي.

﴿۱۱﴾ هم دغسې په سینه باندې: اَللّٰهُمَّ اِنَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم اولیکي.

﴿۱۲﴾ د زړه په ځای باندې: يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم اولیکي.

¹ صرف د علماء او مشائخ [يعني پير صاحبان] د پټکي سره خخولې شي، عام خلق د عمامې سره خخول منع دي.

فرمانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: خوک چه په ما د جُمعې په ورځ درود شریف لولي زه به د قیامت په ورځ د هغه شفاعت کووم. (کنز العمال)

﴿۱۳﴾ د نوم او د سینې په مینځنۍ حصه باندې راته یاغوث اعظم دستگیر رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہِ یا اِمَام ابوحنیفه رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہِ یا امام احمد رضا رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہِ یا شیخ ضیاء الدین رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہِ د شهادت په گوته اولیکۍ.

﴿۱۴﴾ او د نامه د بره نه واخله د سره پورې د راته په ټوله حصه باندې (د شا نه علاوه) مدینه مدینه اولیکلې شي. یاد ساتئ! دا هر څه سیاہۍ نه صرف د شهادت په گوته لیکل دي او کاش چه خوک سید صاحب ئې اولیکي.

﴿۱۵﴾ په دواړو سترگو د راته د مدینې منورې د کجورو هډوکي کینودې شي.

﴿۱۶﴾ د جنازې د وړلو په وخت کښ د هم د ټولو سُنْتونو خیال اوساتلې شي.

﴿۱۷﴾ د جنازې په جلوس کښ د ټول اسلامي ورونږه په یو شریکه د امام اهل سنت رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہِ قصیده دُرود ”کعبه کے بدرالجمی تم پہ کروړون وروډ“ لولي. (د دې نه علاوه د هم نعتونه وغیره وائی خو صرف او صرف د علمائے اهل سنت کلامونه د وائی)

﴿۱۸﴾ د جنازې [امامت] د یو صحیح العقیده سُنّي عالم باعمل یا د سُنْتو پابند اسلامي ورور یا که اهل وي نو زما په اولاد کښ د ئې خوک اوکړي خو خواهش مې دا دې چه ساداتو [یعني سیدانو] ته د ترجیح ورکړې شي.

﴿۱۹﴾ کاش چه! سادات کرام مې په خپلو د رحمت نه ډکو لاسونو قبر ته کوز کړي او اَرْحَمَ الرَّحِیْمِ ته مې اوسپاري.

﴿۲۰﴾ مخې ته د قبلې طرف ته په دیوال کښ یو تاخ جوړ کړئ او په هغې کښ د یو پابند سنت اسلامي ورور د لاس لیکلي شوي عهدنامه،

فرمانِ مُصطَفٰی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چہ پہ کتاب کنبہ یں ما باندی درود پاک اولیکوترخو پوری چہ زما نوم پہ هغی کنبہ یں فربتی بہ د هغه دپارہ بخبنہ غواری. (طبرانی)

نقشِ نعل شریف، د شین گنبد شریف نقشہ، شجرہ شریف، نقشِ هرکارہ وغیرہ تبرکات کیردی.

﴿۲۱﴾ کہ پہ جَنَّتُ البقیع کنبہ خائ نصیب شی نو خوش قسمتی بہ می وی! گنی د یو وَلِیُّ اللہ پہ خوا کنبہ، کہ دا هم نہ شی کیدی نو کوم خائ چہ اسلامي ورونرہ اوغواری هلته می دِ خخ کړی خو د غصب [یعنی د قبضی] پہ خائ کنبہ می مه خخوئ ځکه چہ حرام دي.

﴿۲۲﴾ د قبر پہ خوا کنبہ می اذان اوکړی.

﴿۲۳﴾ کاش چہ! یو سید صاحب را ته تلقین او فرمائی!

¹ د تلقین فضیلت: د سرکارِ مدینه صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمان مبارک دي: چہ کله ستاسو یو مسلمان ورور مړ شی او په هغه خاوره واچولې شی نو په تاسو کنبہ د یو کس د قبر سر طرف ته اودریږي او او د وائی: یا فلان ابنِ فلانہ [یعنی اے فلانیہ د فلانی ځویہ] هغه به ووري او جواب به نه ورکوي. بیا د اووائی: یا فلان ابنِ فلانہ [یعنی اے فلانیہ د فلانی ځویہ] هغه به سم کښی. بیا د اووائی: یا فلان ابنِ فلانہ [یعنی اے فلانیہ د فلانی ځویہ] هغه به اووائی: ”مونږ ته ارشاد اوکړه اللہ تعالیٰ د په تارحم او فرمائی: “خو تاسو ته د هغه د وئیلو خبر نه کیري. بیا د اووائی: اَذْكُرْ مَا حَرَجْتَ عَلَيْهِ مِنَ الدُّنْيَا: شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ (صَلَّى اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم) وَأَنَّكَ رَضِيتَ بِاللَّهِ رَبًّا وَ بِالْإِسْلَامِ دِينًا وَ بِمُحَمَّدٍ (صَلَّى اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم) نَبِيًّا وَ بِالْقُرْآنِ إِمَامًا. ترجمہ: ”ته هغه یاد کړه په کومه چہ ته د دنیا نه اووتلې یعنی دا گواهي چہ د اللہ نه سوا هيڅ څوک د عبادت لائق نشته او مُحَمَّد صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د هغه بنده او رسول دي. او دا چہ ته د اللہ تعالیٰ په رب کیدو او د اسلام په دین کیدو او د مُحَمَّد صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په نبی کیدو او د قرآن په امام کیدو باندې راضي وي.“ منکر نکیر [دا دوه فرشتې دي چہ د مړي نه درې سوالونه کوي، دوئي] به د یوبل لاس اونيسي او وائی به راځی چہ څو مونږه د هغه خوا ته ولې کښیو چا ته چہ خلقو د هغه حُجَّت [یعنی د سوالونو جوابونه] زده کړي دي. په دې باندې چا د سرکارِ مدینه صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په خدمت کنبہ عرض اوکړو: کہ د هغه د مور نوم معلوم نه وي؟ اوئی فرمائیل: د حَوَّاء (رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہَا) طرف ته د نسبت اوکړي. (طبرانی کبیر ج ۸ ص ۲۵۰ حدیث ۷۹۷۹) یاد ساتی! د فلان ابنِ فلانہ [یعنی فلانیہ د فلانی ځویہ] په خائ د مړي او د هغه د مور نوم اخلی، مثلاً یا محمد إلياس بن أمينة. کہ د مړي د مور نوم معلوم نه وي نو د مور د نوم په خائ د حَوَّاء (رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہَا) نوم اخلی. تلقین صرف په عربی کنبہ لولی.

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: پہ ما باندې درود شریف لولئ اللہ عَزَّوَجَلَّ بہ پہ تاسور حمت را لیري.
(ابن عدی)

﴿۲۴﴾ کہ کیدې شي نو زما سره مَحَبَّت کوونکي [اسلامي ورونږه] د زما د خخولو نه پس د دولسو ورځو پورې، که دا نه شي کیدې نو کم نه کم د دولسو گینتو پورې زما د قبر نه گیر چاپیره کښيني او په ذکر و دُرود او تلاوت او نعت شریف [لوستلو] د زما زړه خوشحالي، **إِنْ شَاءَ اللّٰهُ تَعَالٰی** په نوي ځای کښ به مې زړه اولگي په دې دوران کښ هم او همیشه د جَمْعې د نمونځ اهتمام کوی.

﴿۲۵﴾ زما په ذِمَّه که [د چا] قرض وغیره وي نو زما د مال نه او که زما مال نه وي نو درخواست دې چه که زما په اولاد کښ څوک ژوندي وي نو هغه یا بل اسلامي ورور د ئې احساناً د خپل مال نه ادا کړي. اللّٰهُ تَعَالٰی به اجرِ عظیم درکړي. (په مختلفو اجتماعاتو کښ د اعلان اوکړې شي که [زما د لاسه] د چا هم زړه خفه شوې وي یا ئې حق ضائع شوې وي هغه د ما يعني محمد إلياس عطار قادري مُعاف کړي، که قرض وغیره وي نو فوراً د وارثانو ته رجوع اوکړي یا د ئې مُعاف کړي)

﴿۲۶﴾ ما ته ډیر ډیر ایصالِ ثواب کوی او د بخښنې دُعاگانې را ته کوی نو دا به ستاسو احسانِ عظیم وي.

﴿۲۷﴾ ټول په مسلکِ اعلیٰ حضرت یعنی مذهبِ اهلِ سُنَّت باندې د اِمَامِ اَهِلِ سُنَّت مولانا شاه اِمَام احمد رضا خان **رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْهِ** د صحیح اسلامي تعلیماتو مطابق قائم اوسئ.

فَرَمَانِ مُصْطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چہ پہ ما باندې یو خُل دُرُود شریف اولوستو اللہ عَزَّوَجَلَّ بہ پہ هغه باندې لس رَحْمَتونہ را لیري او د هغه په اعمال نامه کښ به لس نیکی لیکي. (تِرْمِذی)

﴿۲۸﴾ د بدمذھبو د صُحبت نه په میلونو لري اوسئ حُکھ چه د هغوئ صُحبت په خاتمه بِالْخَيْرِ کښ غټ رکاوټ دې او د آخرت د بربادئ سبب دې.

﴿۲۹﴾ د خوږ خوږ نبی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په مَحَبَّت او سُنَّتو باندې کلک قائم اوسئ.

﴿۳۰﴾ د پینځه وخته نمونځ ادا کولو، د رَمَضانُ الْمُبَارک د روژو نیولو، د زکوٰۃ ادا کولو، د حج وغیره فرائضو (او د نورو واجباتو او سُنَّتو) په مُعامله کښ د هیڅ قِسْمه کوتاهي مه کوئ.

﴿۳۱﴾ وَصِیَّت ضروری وَصِیَّت: د دعوتِ اسلامي د مرکزي مجلس شوری هر دم وفادار اوسئ، د دې هر رُکن او د خپل هر نگران د هر هغه حکم اطاعت کوئ کوم چه د شریعت مطابق وي، د شوری یا د دعوتِ اسلامي د هر یو ذِمَّه دار بې اجازتِ شرعی مَخَالَفَت کوونکو نه زه سخت خفه یم، اگر که هغه زما ډیر نږدې عزیز هم وي.

﴿۳۲﴾ هر اسلامي ورور د په هفتہ کښ کم نه کم یو خُل د نیکی د دعوت په علاقائې دوره کښ د اوّل نه د آخِرہ پوري شریک کیږي او هره میاشت د کم نه کم د درې ورځو او په هرو دولسو میاشتو کښ د یوې میاشتې [په مدني قافله کښ سفر کوي] او په ژوند کښ د یکمُشت [یعني په یوځل] کم نه کم د دولسو میاشتو د پاره

فَرَمَانِ مُصْطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چہ پہ ما باندې د جُمعی پہ ورځ 200 ځله دُرود شریف اولوستل د هغه د دوو سوو کالو گناھونه به معاف شي. (کُنُزُ الْعَمَال)

په مَدَنی قافله کښ سفر اوکړي. هر اسلامي ورور او اسلامي خور د په اِسْتِقَامَت سره د خپل کردار د اصلاح کولو د پاره هره ورځ فِکْرِ مَدینہ کوي او د ”مَدَنی انعاماتو“ رساله د ډکوي او هره میاشت د ئې خپل ذمّه دار ته جمع کوي.

﴿۳۳﴾ د نبی کریم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم محَبَّت او د سُنَّت پیغام په دُنیا کښ مسلسل عاموئ.

﴿۳۴﴾ د بدعقیدگۍ او بد عملۍ او د دُنیاوي مال د بې خائیه محَبَّت، د مالِ حرام او د ناجائزه فیش وغیره خلاف خپل کوشش جاري ساتئ. په بنو اخلاقو او مَدَنی مینه محَبَّت د نیکۍ دعوت خوروئ.

﴿۳۵﴾ غُصّه او دَکَل رتل بالکل مه کوئ کني د دین کار کول به گران شي.

﴿۳۶﴾ زما د لیکلي شوو کتابونو او زما د بیان د کیستو نه زما وارثانو ته د دُنیا د دولت گټلو نه د بچ کیدو مَدَنی عَرَض دې.

﴿۳۷﴾ زما د ”میراث“ وغیره په مُعامله کښ د د شریعت په حکم عمل اوکړې شي.

﴿۳۸﴾ ما ته چه څوک کنزلی اوکړي، ردې بدې اووای، زخمي مې کړي یا مې په هره طریقه د زړه خفه کولو سبب جوړ شي ما هغه [ټول] د الله تعالی د رضاد پاره د مخکښ نه مُعاف کړي دي.

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چاچہ پہ ما باندې لس ځلہ دُرودِ پاک اولوستل
اللہ عَزَّوَجَلَّ بہ پہ هغه سل رحمتونه نازل کړي. (طبراني)

﴿٣٩﴾ ما ته تکليف را کوونکو نه ډ هيڅ څوک بدله نه اخلي.

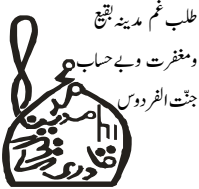
﴿٤٠﴾ فرض کړئ که څوک ما شهيد هم کړي نو زما د طرف نه هغه ته زما حقوق مُعاف دي. وارثانو ته هم زما درخواست دې چه هغه ته ډ خپل حق مُعاف کړي. که د سرکارِ مدينه صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د شفاعت په برکت په محشر کښ خاص کرم اوشو نو **اِنْ شَاءَ اللہُ تَعَالٰی** خپل قاتل يعني څوک چه ما شهيد کړي هغه به هم جَنَّت ته د ځان سره بوځم شرط دا دې چه د هغه خاتمه په ايمان باندې شوي وي. (که زه شهيد کړې شم نو د هغې په وجه ډ د هيڅ قِسْمه هنگامي او هړتالونه او نه کړې شي. که ”هړتال“ د دې نوم وي چه په زور کاروبار بند کړې شي، دُکانونه او کاري په کانرو او وېشتې شي وغيره نو يو مُفتي اسلام هم د بندگانو داسي حق تلفی کولو ته جائز نه شي وئيلي، داسې هړتال حرام او جَهَنَّم ته بوتلونکې کار دې.) کاش چه! د گناهونو بخښونکي خدائے غَفَّار **عَزَّوَجَلَّ**! ما گنهکار د خپل خوږ حبيب صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په خاطر مُعاف کړي. اے زما خوږه خوږه **اللہ عَزَّوَجَلَّ**! چه تر څو ژوندې يم په عشق رسول صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم کښ مې وړک لرې، [او يا **اللہ عَزَّوَجَلَّ** چه ترڅو ژوندې يم] چه مدينه يادووم، او د نيکۍ د دعوت د پاره کوشش کووم، ستا د خوږ محبوب صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم شفاعت مې نصيب کړې او بې حسابہ مې او بخښې. او په جَنَّت الفردوس کښ د خوږ

فرمانِ مصطفیٰ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: دُجْمَعِی پہ شپہ او دُجْمَعِی پہ ورځ په ما باندې د دُرُود کثرت کوي، څوک چه داسې کوي د قیامت په ورځ به زه د هغه شفاعت کونکې او گواه جوړېږم. (شُعَبُ الْاِيْمَان)

حبيب صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم گاونډې رانصيب کړې. آه! کاش! چه هر وخت د خوږ محبوب صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په نظارو کښ ورک اوسم. اے اللہ عَزَّوَجَلَّ په خپل حبيب صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم باندې بیشميره دُرُود و سلام اوليرې، او د خوږ آقا صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د ټول اُمت بخښنه اوکړې. **اَمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِين صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم**

يا الٰهی! جب رضا خواب گراں سے سر اٹھائے
دولت بیدار عشقِ مصطفیٰ کا ساتھ ہو

د شعر ترجمه: يا الٰهی چه د قیامت په ورځ رضا د سخت خوب نه رابیدار شي نو چه د خوږ آقا صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم عشق ورسره ملگري لري.

طلب غم مدینه النجف
ومغفرت وبے حساب
جنت الفردوس

”مَدَنی وَصِیَّتِ نامہ“ اوّل خُل می په مُحَرَّم الحرام ۱۴۱۱ھ مطابق ۱۹۹۰ء کښ د مدینه مُنَوَّرَه رَاكَعَا اللّٰهُ شَرَقًا وَتَغَطَّيْعَانَه جاری کړي وه بیا می پکښ کله کله لږ ډیر بدلون

10 جمادی الاولی 1434ھ

23-3-2013

کړې دې، اوس می څه د نور بدلون سره حاضره کړي ده.

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

وصِیَّتِ د بخښني سبب

فرمانِ مصطفیٰ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: ”څوک چه د وصِیَّت کولو نه پس مړ شو هغه په سمه لار او په سُنَّت باندې وفات شو او د هغه مرگ په تقوی او شهادت اوشو او په دې حالت کښ مړ شو چه د هغه

بخښنه اوشوه.“ (ابن ماجه ج ۳ ص ۳۰۴ حدیث ۲۷۰۱)

فَرَمَانِ مُصْطَفٰی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: خوک چه په ما باندې یو ځل دُرُود اولوي الله د هغه د پاره یو قیراط اجر لیکي او قیراط د اُحد د غر همره دې. (عَبْدُالرَّزَّاق)

د کفن دفن طریقه

د نارینه مسنون [یعني سُنَّت] کفن

(۱) غټ خادر (۲) ازار [یعني لنگ] (۳) قميص

د زنانه مسنون [یعني سُنَّت] کفن

(۱) غټ خادر (۲) ازار [یعني لنگ] (۳) قميص (۴) سینه بند (۵) لُپټه.

خُنْثی مشکل [یعني هغه هیچرا چه په هغه کښ د نر او ښځې دواړو نښې وي او دا نه معلومېږي چه دا ښځه ده او که نر، هغه] ته د زنانه په شان د پینځو ټوټو کفن واغوستې شي خو د کُسم [یو قسم گل چه کپړې پرې رنگ کوي] یا د زعفران رنگ کړې شوې او ورینښمینه کفن هغه [یعني خُنْثی مشکل] ته وراغوستل ناجائز دي.

(مُلَخَّص از بهار شریعت ج ۱ ص ۸۱۷، ۸۱۹، عالمگیری ج ۱ ص ۱۶۰، ۱۶۱)

د کفن تفصیل

﴿۱﴾ غټ خادر: یعني د مړي د اوگدوالي نه دومره زیات چه دواړه طرف ته او تړلې شي. ﴿۲﴾ ازار: (یعني لنگ) د سر نه واخله د ښپو پورې یعني د غټ خادر نه دومره وړوکې څومره چه د تړلو د پاره زیات وو. ﴿۳﴾ قميص: د خټ نه واخله د زنگونانو د لاندې پورې او چه دا مخکښ او شاته دواړه طرف ته برابر وي او په دې کښ به

فَرَمَانِ مُصْطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: پَه مَا باندې پَه دُرود لوستو خپل مجلسونه ښکلي کړئ ځکه چه ستاسو دُرود لوستل به د قیامت پَه ورځ ستاسو د پاره نُوړ وي. (فِرْدَوْسُ الْاَخْبَار)

خاقونه او لستونږی نه وي، د نارینه قميص په اوکو اوخیرئ او د زنانه د پاره ئې د سینې طرف ته [اوخیرئ] ﴿٤٤﴾ سینه بند: د سینې نه د نامه پورې او بهتره دا ده چه د ورنونو پورې وي.¹

(مُلَخَّصُ از بهار شریعت ج ۱ ص ۸۱۸)

[﴿٥٥﴾] لُوپته: د دې اوگدوالي د شا د نیمې د لاندې نه واخله د سینې د ښکته پورې او پلن والې ئې د یو غوږ د نرمې حصې نه د بل غوږ د نرمې حصې پورې پکار دې.

مړي ته د غُسل ورکولو طریقه

اگر بتی یا سپیلني بل کړئ، پینځه یا ووه ځله ئې تختې ته لُوکې ورکړئ یعني دومره پیرې ئې د تختې نه تاو کړئ، په تخته باندې مړې داسي ځملوئ څنگه چه ئې په قبر کښ ځملوي، د نامه نه واخله د زنگونانو سره ئې په یو توطه پټ کړئ. (نن صبا پرې د غُسل په دوران کښ سپینه کپړا اچوي، هغه چه لمده شي نو د مړي ستر [پکښ ښکاري او د هغه] بې پردګي کيږي لَهذا نسواري یا د بل رنگ پیړه کپړه چه د لمدیدو سره ئې ستر نه ښکاري، کپړه که دوه ځله راغبرګه کړئ نو غوره ده) بیا د غُسل ورکوونکې د خپل لاس نه کپړه راتاو کړي او اوّل د ورله دواړه

¹ عام طور تیار کفن اخستلې کيږي، کیدې شي چه هغه د مړي د اوگدوالي په حساب د سُنّت مطابق سائز نه وي، دا هم کیدې شي چه دومره زیات وي چه په اسراف کښ راشي، لَهذا احتیاط په دې کښ دې چه د تان نه د ضرورت مطابق کپړا کت کړې شي.

فرمانِ مُصطَفیٰ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د جُمعی پہ شپہ او د جُمعی پہ ورځ په ما باندې په کثرت سره درود لولئ ځکه چه ستاسو دُرود په ما پيش کيږي. (طبراني)

طرف ته استنجاؤ اوکړي (يعني په اوبو د ئې اووینځي) بيا د ورله د نمانځه په شان اودس اوکړي يعني درې ځله د ورله مخ [اووینځي] بيا د ورله د څنگلو سره دواړه لاسونه درې درې ځله اووینځي، بيا د ورله د سر مسح اوکړي، بيا د ورله درې ځله دواړه ښې اووینځي. د مړي په اوداسه کښ اول درې ځله لاسونه د گيتو پورې وينځل، ځله وينځل او په پوزه کښ اوبه اچول نشته، البته د مالوچو پوسنکې د لوند کړي او په غاښونو، ورو، شونډو او سپيرمو [يعني د پوزې په سورو] پورې د ئې ورله رابښکاري. بيا د ورله د سر يا د گيرې وينسته ئې که وي، اووینځي. بيا ئې په گڅه ډډه څملوئ او د بيرې د پانړو خوتکيدلي اوبه (چه ترمې شوي وي) او که دا نه وي نو خالصې ترمې اوبه پرې د سر نه د ښپو پورې اوبهيوئ چه تختې ته اورسيږي. بيا ئې په ښي ډډه کړئ او هم هغه شان اوکړئ بيا ئې کښينوئ او په نرمئ ئې د خيتې په لاندینی حصه لاس رابښکاري او که څه ترې اوځي نو او ئې وينځي. په دويم ځل د اودس او غسل ورکولو حاجت نشته بيا پرې د سر نه واخله د ښپو پورې د کافورو اوبه اوبهيوئ. بيا ورله په يوه پاکه کپړه بدن په قلاړه قلاړه اوچ کړئ. يو ځل په ټول بدن باندې اوبه بهيول فرض دي او درې ځله سُنَّت دي.

(د مړي په غُسل کښ ډيرې زياتې اوبه مه بهيوئ، په آخرت کښ به د يو يو څاڅکي حساب کيږي. دا ياد اوساتئ).

فَرَمَانِ مُصَطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د ہغہ کس پوزہ د پہ خاورو خرہ شي چه د چا پہ مخکنن زما
ذکر اوشي او هغه په ما درود پاک او نه لولي. (ترمذی)

نارینه مړي ته د کفن اغوستلو طریقه

کفن ته یو ځل یا درې یا پینځه یا ووه ځله [د اګرېتې یا سپیلنې] لوګې اوکړئ. بیا ئې داسې خور کړئ چه اول غټ څادر په هغې د پاسه لنگ [یعنې وړوکې څادر] او د هغې د پاسه قميص کېږدئ.

بیا مړې په هغې څملوئ او [د کفن] قميص ورواغوندي، بیا ورته په ګیره (او که ګیره نه وي نو په زنه) او په ټول بدن باندې خوشبو اومړئ، په هغه اندامونو کوم چه په سجده کښ لګي یعنې په تندي، پوزه او لاسونو ورله کافور اولګوئ. بیا پرې لنگ [یعنې وړوکې څادر] د ګڅ طرف نه او بیا د ښي طرف نه راتاو کړئ. بیا په آخره کښ پرې غټ څادر اول د ګڅ طرف نه او بیا د ښي طرف نه راتاو کړئ چه ښې طرف ئې د پاسه راتاو شي او د سر او ښپو طرف ته ئې (دواړو سرونه) اوټړئ.

زنانه ته د ګفن اغوستلو طریقه

[د کفن] قميص ورواغوندي او د هغې وینسته دوه ځایه کړئ او د قميص د پاسه ئې ورته په سینه واچوئ او [د کفن] لوپټه ورله د نیمې شا نه لاندې پورې خوره کړئ او په سر د پاسه ئې راولئ او په مخ ئې ورله د نقاب په شان واچوئ چه [ښکته] په سینه باندې خوره وي. د دې اوګدوالي د شا د نیمې نه د لاندې پورې او پلن والې ئې د یو

فَرَمَانِ مُصْطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کوم خلق چہ د خپل مجلس نہ د اللہ عَزَّوَجَلَّ د ذکر او په نبي باندې د درود شریف لوستلو نه بغیر پاخیدل نو هغه د بدبواره مُردار نه پا خیدل. (شُعَبُ الْإِيمَان)

غور د نرمې حصې نه د بل غور د نرمې حصې پورې پکار دې. ځيني خلق لويته داسې ور په سر کوي څنگه چه ئې زنانه په ژونديني په سر کوي دا د سُنّتو خلاف دي. بيا د دستور [يعني د پاس نبودلي شوي طريقې] مطابق پرې لنگ [يعني وړوکې څادر] او غټ څادر راتاو کړئ. بيا په آخره کښ ورله سينه بند د سينې د برې حصې نه د ورننو پورې راولئ او په څه مزي ئې او ترئ.¹

د جنازې نه پس خخول

﴿١﴾ جنازه د قبر نه د قبلې طرف ته ايسودل مُستحب دي چه مړې د قبلې د طرف نه قبر ته کوز کړې شي. د قبر د کوز سر نه ئې داسې مه راوړئ چه سر ئې قبر ته مخکښ شي.² (بَهَارِ شَرِيعَت ج ١ ص ٨٤٤)

﴿٢﴾ د ضرورت مطابق دوه يا درې (بهتره دا ده چه قوي او نيك) سړي قبر ته کوز شي. زنانه مړې د د هغې محارم [يعني چه د چا نه چه پرده نه وي هغه] کوز کړي که هغوئ نه وي نو نور خپلوان او که هغوئ هم نه وي نو په پرهيزگارو ئې کوزه کړئ. (فتاویٰ عالمکيري ج ١ ص ١٦٦)

¹ نن صبا د زنائو په کفن کښ هُم غټ څادر په آخره کښ راتاوهي نو که د قميص نه پس سينه بند کيښودې شي هم څه باک نشته خو غوره دا دي چه سينه بند د ټولو نه په آخره کښ وي.

² د جنازه اوچتولو او د دې د نمونځ طريقه ”نماز کے احکام“ کښ اوگورئ.

فَرَمَانِ مُصْطَفَى صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: خوک چه په ما باندې په ورځ کښ 50 ځله درود پاک اولوي د قیامت په ورځ به زه د هغه سره مُصَافَحَه کووم (یعنې لاس مِلاووم). (ابن بشکوال)

﴿۳﴾ زنانه مړې د کوزولو نه واخله د تختو لگولو پورې په څه کپړه پټ ساتي.

﴿۴﴾ قبر ته د کوزولو په وخت کښ دا دُعا لولي: **بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ** (تنویرُ الْاَبْصَارِ ج ۳ ص ۱۶۶)

﴿۵﴾ مړې په نبی ډډه ځملوي او د هغه مخ قبلې ته واړوي او د کفن غوټې خلاصې کړي ځکه چه اوس ورته ضرورت نشته، که خلاصې مونه کړې نو هم څه باک نشته. (عالمگیری ج ۱ ص ۱۶۶ و جوهرة ص ۱۴۰)

﴿۶﴾ قبر په کچه خښتو^۱ بند کړي، که زمکه نرمه وي نو (دلرگي تختې) لگول هم جائز دي. (بَهَارِ شَرِيعَت ج ۱ ص ۸۴۴)

﴿۷﴾ بيا د پرې خاورې واچولې شي، مُسْتَحَب دا دي چه د سر د طرف نه پرې په دواړو لاسو درې ځله خاورې واچوي. په وړومي ځل اوواږي **مِنْهَا خَلَقْنٰكُمْ**^۲ په دويم ځل **وَفِيْهَا نَعِيْدُكُمْ**^۳ او په دريم ځل

^۱ په قبر کښ دننه په اور پخې شوې خښتې لگول منع دي خو اوس اکثر د سیمنټ د دیوالونو او د سیمنتي سلپونو لگولو رواج دې لهدا د سیمنتو د دیوالونو او د سیمنتو د سلپونو هغه حصې کومې چه دننه طرف ته راځي هغه د کچه خاورو په خټه ليو کړي. الله عَزَّوَجَلَّ د مسلمانان د اور د اثر نه په حفاظت کښ اوساتي، اَمِيْن بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِيْن صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

^۲ مونږه ته هُم د زمکې نه جوړ کړې.

^۳ او هُم هغې ته به بيا تاسو بوځو.

فَرَمَانِ مُصْطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د قیامت پہ ورځ بہ پہ خلقو کښن ما ته ډیر نږدې هغه وي چا چه په دُنیا کښن په ما باندې زیات درود پاک لوستلي وي. (ترمذی)

وَمِنْهَا تُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى^۱ اوواڼي. بيا پرې نورې خاورې په بيلچه
 وغيره واچوئ. (جوهره ص ۱۴۱) ﴿۸﴾ خومره خاوره چه د زمکې نه راخلي
 وي د هغې نه زياته خاورې اچول پرې مکروه دي. (عالمگیری ج ۱ ص ۱۶۶)
 ﴿۹﴾ قبر د اوبښ د کوپان په شان جوړ کړئ [داسې چه پاس طرف ئې د
 بلې په شان وتلې وي] خلور گوته (لکه څنگه چه نن صبا د خخولو نه يو
 خو ورځې پس د خښتو وغيره جوړوي داسې) مه جوړوئ. (ردّ الْمُحْتَار ج ۳ ص ۱۶۹)
 ﴿۱۰﴾ قبر يوه لويشت اوچت يا د دې نه لږ زيات پکار دې. (اَيضاً ص ۱۶۸)
 ﴿۱۱﴾ د خخولو نه پس په قبر باندې اوبه شيندل سُنَّت دي. (فَتَاوَى رَضَوِيّه
 مَخْرَجَه ج ۹ ص ۳۷۳) ﴿۱۲﴾ د هغې نه پس که بُتو ته اچولو د پاره پرې اوبه
 اچوي نو جائز دي ﴿۱۳﴾ ځيني خلق د خپلو عزيزانو په قبرونو
 باندې بې مقصده هسې رواجي طور اوبه اچوي، دا اسراف او ناجائزه
 دي، په فَتَاوَى رَضَوِيّه شريف ج ۹، ص ۳۷۳ کښن دي: بې ضرورته
 (په قبر باندې) اوبه اچول ضائع کول دي او اوبه ضائع کول جائز نه
 دي ﴿۱۴﴾ د خخولو نه پس ورته د سر طرف ته د اَلَمِّ نه د مُفْلِحُون پورې
 او د ښږو طرف ته د اَمَنِ الرَّسُولُ نه د سُورَة د آخري پورې لوستل
 مُسْتَحَب دي. (جوهره ص ۱۴۱) ﴿۱۵﴾ تلقين ورته اوکړئ (طريقه د صفحه

^۱ او هُم د هغې نه به تا دوباره را اوباسو.

فرمانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چاچہ پہ ما باندې لس خُله دُرود پاک اولوستل اللہ عَزَّوَجَلَّ بہ پہ ہغہ سل رحمتونہ نازل کری. (طبرانی)

۸... پہ حاشیہ کنیں اوکوری ﴿۱۶﴾ پہ قبر باندې گُلونہ اچول بہتر دی
چہ تر خو پورې شنہ وی تَسْبِيح [یعنی ثنا] بہ وائی او د مری زہ بہ
ورسرہ خوشحالیری. (رَدُّ الْمُنْخَلَج ۳ ص ۱۸۴) ﴿۱۷﴾ د قبر سر تہ مخ پہ قبلہ
اودریږئ او اذان اوکړئ.

(ماخوذ از فتاویٰ رضویہ مخرجہ ج ۵ ص ۳۷۰)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

د قیامت پہ ورځ پښیمانتیا

فرمانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د قیامت پہ ورځ بہ د ټولو نہ
زیات ہغہ کس پښیمانه وی د چا سرہ چہ پہ دُنیا کنیں د عِلْم
حاصلولو وخت وو او ہغہ عِلْم حاصل نہ کړو او ہغہ کس (بہ ہم ډیر
زیات پښیمانه وی) چہ پخپلہ ئې عِلْم حاصل کړې وو او د ہغہ [د عِلْم] نہ
نورو خلقو پہ اوریدلو فائدې اوچتې کړې وی خو ہغہ ترې پخپلہ
فائدہ حاصلہ نہ کړہ (یعنې پہ علم ئې عمل اونه کړو)
(تاریخ دمشق لابن عساکر ج ۵۱ ص ۱۳۸ دارالفکر بیروت)

د شکوہ تعریف

د مصیبت پہ وخت کنیں گیلې قیصې او بې صبري کولو
تہ شکوہ وائی. (حَدِيقَةُ نَدِيَةِ شَرْحِ طَرِيقَةِ مُحَمَّدِيَةِ ج ۲، ص ۹۸)

په ژبه لري او په ثواب كښ درني

فرمانِ مصطفى ﷺ دي: دوه كلمې

الله عَزَّوَجَلَّ ته خوښې، په ژبه باندي لري او

په ميزانِ عمل كښ درني دي، هغه دا دي:

سُبْحَنَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ،
سُبْحَنَ اللّٰهِ الْعَظِيْمِ۔

(بخاری حدیث ۷۰۶۳)

www.dawateislami.net

فیضانِ مدینہ محلّہ سوداگران زرہ سبزی منڈی، بابُ المدینہ (کراچی)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net